

FECSKE CSABA

Könyörgés

*Istenem ha vagy ha bárki vagy
add hogy holnap ott találjam őt
az ablak alatti ágyon ahol tegnap is
rám nyissa szemét és örüljön
ha megismer láthassam a szája
sarkában öntudatlanul megkapaszkodó mosolyt
ami életre kelti lárvaszerű arcát
add hogy a liftből kilépve ne siessen elém
darabos mozdulatokkal az ügyeletes nővér
add hogy józanul érjek haza és a némán
kérődző falak állkapcsa közt
ne roppanjak össze*

Elévül

*unatkozó tó fölött az ég
ólomszürke felhő-omladék
egy parti fűz hirtelen felzokog
mintha most épp sírni volna ok
arra is hogy egyedül vagyok
a part nem őrzi már a lépteinket
a sétány elfelejtett minket
az emlékek felrakják a sminket
ami addig is szép volt még szebb lesz
és hozzáütődik szívemhez
a szép is fájdalom lesz végül
kis idő még s az is elévül*

Túl magasan

*én már befejeztem...
mit is ezt a mondatot
de minden mondatból nyílik egy másik
nekem az öregnek az élet vége felé
egy másik élet reszketeg fénye világít
nincs elrejtve szinte kínálja magát
a szakadék hogy beleessek
túl magasan van az ég
hogy csillaga lehessenek*